

Predikan i Kindaholms församling 2016 av Tobias Bäckström

Den helige Mikael's dag

"Änglarna"

Dan 10:15-19

Upp 12:7-12

Matt 18:7-10

Ps: 1:1-4, 167, 396:1-3, 16

Den helige Mikael's dag handlar alltså om änglar. När vi tänker på änglar, tänker vi kanske främst på skyddsänglar. Om någon undkommer med nöd och näppe en olycka säger vi att han hade änglavakt.

Johannes, fick se en annan sida av änglavärlden. Han blickar in i en annan dimension än den vi är vana vid och blev vittne till en kamp som pågick där. Den helige Mikael gick i strid mot draken, djävulen, ormen från urtiden. Den makt som vill dra oss bort från Gud. Men det är inte någon ojämn kamp så att utgången skulle vara oviss. Draken är besegrad!

Men det pågår en kamp även i vår värld, på fler olika plan. Jesus talar om förförelser och risken att bli förledd. Det handlar om risken att gå vilse, att hitta rätt i livet. Och det finns så mycket i vårt samhälle som försöker dra oss vilse, kanske särskilt när det gäller unga människor.

När det gäller *förförelser* är två viktiga frågor vi behöver ställa oss: Vad är *mitt* ansvar? Vad beror på min omgivning?

Ofta skylls en ung människas handlande på omgivningen. Att bilar bränns och att det kastas sten på räddningspersonal förklaras med utanförskap. De har blivit förförda, förledda av sin omgivning. Arbetslöshet, brist på hopp inför framtiden och en känsla av att befinna sig vid sidan av det övriga samhället är orsaken till deras frustration.

Det ligger förstås mycket i detta och Jesus skulle reagera mycket kraftfullt mot dem som försöker locka in unga människor på den kriminella banan.

Man kan förstöra en människas liv om man i unga år förleder denne. Ett erbjudande om knark på en skolgård, eller alkohol på en fest kan ge ödesdigra konsekvenser för livet. Och vi ser ju hur ett destruktivt beteende kan överföras från generation till generation.

Men Jesus stannar inte här. Han talar inte bara om dem som förleder och förför utan också om dem som blir utsatta för detta. Även de har ett ansvar. Du kan inte bara skylla på omgivningen och på andra. Han använder ett drastiskt bildspråk när han talar om *ögat, handen* och *foten*.

Om något av detta förleder dig, så hugg av det, riv ut det!

Jesus uppmanar oss inte till bokstavlig självstympning, vi får läsa detta på ett symboliskt plan. Ögat, det handlar om vad vi *ser*, handen, vad vi *gör* och foten, vart vi *går*. Vi har ett ansvar för detta, vad vi ser: om du lockas av något ont och destruktivt, *vänd bort blicken*. Handen: *ta inte emot något* som kan ha en negativ påverkan på dig. Delta inte i onda handlingar. Och

foten: *gå inte till fel sällskap* eller till *platser* där du vet att du riskerar att bli förledd. Där har *du* ett ansvar.

När någon försöker locka in dig på fel väg, så är det inget som hindrar att du vänder bort blicken, vägrar sträcka fram handen eller går därifrån. Vi styr inte över omgivningens förförelser, men vi styr över om vi vill släppa in detta i våra egna liv.

Det pågår en kamp, det är budskapet till oss på den helige Mikael's dag. Och kampen pågår på åtminstone tre plan. Dels i den andliga världen, i änglavärlden. Striden i himlen. Men kampen mellan ont och gott pågår också här nere på jorden, det är vi alla smärtsamt medvetna om. Det möter oss genom TV och tidningar, på nätet och i vårt eget liv.

Det vi kanske inte är medvetna om är *kopplingen* mellan kampen på jorden och kampen i den andliga världen. Det är två parallella verkligheter som har beröringspunkter. Och då ger det oss hopp att segern är vunnen i den andliga världen, sen sker det en viss eftersläpning här nere på jorden.

Men kampen pågår också i varje människas *inre*. Även här förekommer det en strid mellan ont gott. Ska jag låta mig dras med? Ska jag använda ögat, handen och foten till att göra det som är ont eller gott? Den konflikten är också en verklighet för oss var och en.

Även om de änglar som möter oss i Johannes uppenbarelsebok inte betar sig som vi normalt tänker oss änglar, så verkar den andra typen av änglar också finnas. Den klassiska bilden av skyddsängeln är en romantisk bild av en två barn som går på en trasig bro med en ängel vid sidan av som vakar över dem. Säkert har många av oss haft en sådan bild uppsatt ovanför vår barnsäng. Vi kan tycka att bilden är naiv och undra om det finns en verklighet bakom.

Men den sista versen i evangeliet antyder något sådant. Jesus talar om ”deras änglar”. ”Dessa mina minsta” verkar ha särskilda änglar som tillhör just dem. Som ser dem och som samtidigt ser Guds ansikte. Det är en gåtfull vers som antyder existensen av skyddsänglar, särskilt för barn.

Att barnens änglar ser Guds ansikte innebär att allt som sker med barnen omedelbart kommer till Guds kännedom. Detta betyder ju inte att barn inte skulle kunna råka illa ut, men att inget sker obemärkt.

Gud har kontrollen, även om det inte alltid ser ut så. När vi blir vittne till onda handlingar och händelser, särskilt när de är riktade mot barn, kan vi ibland tvivla om det verkligen finns en Gud som ser detta. Men det finns mer än det vi ser för våra ögon. Verkligheten är större än den vi kan ta på. Precis som det som sker i himlen får återverkningar på jorden så är det inget som sker här på jorden som inte får konsekvenser i den himmelska världen.

Vi får alla vara barn hos Gud. Han bär oss och beskyddar oss. Han vill hjälpa oss i kampen mot det onda, i vår gemensamma värld, i din vardag och framförallt i ditt eget inre. *Med* i denna kamp finns Guds änglar vid vår sida.